

П Р О Т О К О Л

Гр. Перник, 21 март 2012г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД гр. Перник, в публично съдебно заседание на 21 март 2012 година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

Секретар: Т.М.

Прокурор:

Сложи за разглеждане, докладваното от съдия Георгиев, административно дело № **2** по описа за **2012** година.

На именното повикване в 13:10 часа, се явиха:

Жалбоподателката Е.И.С., редовно призована, не се явява, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, Началник РО „НСК“ – Перник към РДНСК ЮЗР, редовно призован, се представлява от юрисконсулт И., с пълномощно по делото.

Заинтересованата страна, Р.К.С., редовно призована, не се явява, не изпраща представител.

ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

ЮК И. – Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Докладва допълнение към жалбата на Е.С. с вх. № 685/15.03.2012г., с което твърди, че е обосновала правния интерес от обжалването на административния акт.

Докладва постъпила молба от Р.С. с вх. № 741/21.03.2012г., с която моли жалбата да се остави без разглеждане, поради липса на правен интерес.

ЮК И. – запозната съм с първата молба, с която се твърди обоснованост на правен интерес. Да се

приемат, не възразявам. Поддържам становището си от предходно съдебно заседание за прекратяване на съдебното производство на основание чл. 159, т. 4 АПК. И с оглед и на представената молба, моля производството да бъде прекратено. Моля да ни бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв. с оглед участието на процесуален представител на началник РО НСК Перник при РДНСК ЮЗР в производството по делото.

След като се запозна с допълнителната молба, с която жалбоподателката, твърди че мотивира правен интерес от обжалването на административния акт и като взе предвид изявленията на останалите страни в производството, съдът намира следното:

Производството пред Административен съд – Перник е образувано по жалба на Е.С. срещу заповед № ДК-19-Пк-13 от 06.12.2011г. на началника на сектор Перник при РДНСК ЮЗР, в последствие преименувано Началник РО НСК Перник към РДНСК ЮЗР, считано от 09.12.2011г., с която е прекратено производството за забрана ползването на строеж в масивна постройка, находящ се в УПИ VI-4131, в кв. 316 по плана на гр. Перник.

След извършена проверка е съставен констативен протокол, който е основание за започване производство по чл. 178, ал. 4 ЗУТ и в хода на производството са представени документи, въз основа на които административният орган е приел, че въпросната „масивна постройка“ наименована в жалбата „гараж“ не подлежи на въвеждане в експлоатация и не е налице промяна на предназначението.

Съдът приема, че по отношение на оспорвания не се установява наличието на правен интерес, тъй като същият не е адресат на заповедта, а е собственик на ½ идеална част от урегулирания поземлен имот и на друга постройка в този имот. Изхождайки от възможността, че въвеждане в експлоатация може да иска само лицето, посочено в разпоредбите на чл. 161 и чл. 177, ал. 1 от ЗУТ, то следователно страни в административното правоотношение по повод заповед по чл. 178, ал. 5 от ЗУТ са административният орган и възложителят на строежа – собственик на имота, притежател на право на строеж в чужд имот или на такова право по силата на

закона. Страни, както в производството за въвеждането на строеж в експлоатация, така и при оспорването на отказ за въвеждане в експлоатация са само възложителят, който единствен има право да иска въвеждането по сила на чл. 177, ал. 1 от ЗУТ и административният орган. В случая възложител по смисъла на цитираните по-горе разпоредби не е оспорилото заповедта лице. Следва да се приеме че жалбоподателката не е от кръга на тези лица, поради което не е страна в производството по издаване на обжалваната заповед и същата няма правен интерес от обжалването ѝ. Фактът че е сезирала компетентният орган не я прави страна нито в административното производство, нито ѝ предоставя възможността да обжалва процесната заповед. Лицето, което оспорва настоящата заповед няма правен интерес и същата не разполага с право на ползване масивната постройка, предмет на заповедта, както и заповедта не влияе негативно върху нейната правна сфера.

На следващо място с жалбата, с която е сезиран административния орган е поискано да се отстрани Р.К.С. от „гаража“, каквито правомощия административният орган няма. В случая не се касае за обжалване на отказ по искане за издаване на административен акт по реда на чл. 197 и сл. от АПК, а за процедура по чл. 178 от ЗУТ, която е изцяло в правомощията на ответника по жалбата и той е компетентния орган, който да забрани ползването или ако намери, че не са налице предпоставките да прекрати производството като право да обжалва тези негови действия имат само лицата, които са пряко засегнати от постановления от административния орган акт между които не е настоящата жалбоподателка.

С оглед изхода на спора, съдът намира, че направените в хода на производството разноси за юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника следва да бъдат присъдени в тежест на жалбоподателката.

Предвид изложеното и на основание чл. 159, т. 4 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без разглеждане жалбата на Е.И.С. против заповед № ДК-19-Пк-13 от 06.12.2011г. на Началника на

сектор Перник при РДНСК ЮЗР, с която е прекратено производството за забрана ползването на строеж „масивна постройка“, находящ се в УПИ VI-4131, в кв. 316, по плана на гр. Перник.

Осъжда Е.И.С. с ЕГН ***** *** да заплати на РО НСК при РДНСК ЮЗР сумата от 150лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прекратява производството по адм. д. № 2 по описа на Административен съд – Перник за 2012г.

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок от днес за явилите се страни, а за останалите от получаване на съобщението.

СЪДИЯ:

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.30 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: